

תת"ע 8051/11/13 - מדינת ישראל נגד מאיר בר אילן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 8051-11-13 מדינת ישראל נ' בר אילן
בפני כב' השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאיר בר אילן

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של אי מתן אפשרות להולכי רגל שחצו במעבר חצייה להשלים את החצייה בבטחה בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה התשכ"א -1961.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 06.12.12 בשעה 11:10 נהג הנאשם ברכב מ.ר 14-673-68 (להלן: "הרכב") מבלי שנתן אפשרות להולכי רגל שחצו במעבר חצייה להשלים את החצייה בבטחה. **הכפירה:** בישיבת ההקראה בתאריך 09.02.14 כפר הנאשם בעבירה והודה בנהיגה בזמן ובמקום.

פרשת תביעה : מטעם המאשימה העיד :

עת/1 - רס"מ דב מרקוביץ (להלן: השוטר) אשר ערך והגיש דו"ח ת/1.

השוטר חזר על האמור בדו"ח כולל נסיבות האירוע.

בחקירתו הנגדית השיב שאינו זוכר את מספר הולכי רגל שהיו שם, כמה השלימו את החצייה בבטחה, תנאי מזג האוויר, מהירות נסיעת הנאשם, מצב התנועה ברחוב, האם הוא ישב או נשען על המעקה. העד זיהה את הצומת בתמונות נ/1, נ/2, נ/3.

פרשת הגנה :

הנאשם בחר להעיד וסיפר כי באותו יום היה גשום ויצא מביתו. היה חגור, ובזמן הנסיעה פתח וסגר את החגורה. הוסיף כי היו אנשים צד ימין ובצד שמאל אך הם לא חצו. השוטר ישב במקום, עצר אותו על מעבר חצייה וזה הפריע לאנשים לחצות, והוא ביקש ממנו להתקדם 10 מ' קדימה.

דין ומסקנות:

לאחר ששמעתי את עדות של הנאשם ועדות של עד התביעה ולאחר ששקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בבית המשפט הגעתי לכלל מסקנה כי יש לזכות את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום מחמת הספק ואנמק:

אין מחלוקת כי לקיומו של מעבר חצייה במקום האירוע אין מחלוקת כי הנאשם היה עסוק בחגירת חגורת הבטיחות.

להוכחת האישום הובאה עדותו היחידה של רס"מ דב מרקוביץ אשר כתחליף לחקירה ראשית ומכוח הלכת "הקפאת הזיכרון", הגיש "הודעת תשלום קנס" נשוא כתב האישום ת/1.

בעבירה נשוא הדין ניתן להרשיע על סמך עדות יחידה של ע"ת/1 שבת/1, אולם בתנאי כי אין בה חסר או תמיהה ועדות הנאשם אינה מעוררת כל ספק בלב בית המשפט.

בת/1 חסרים פרטים, ויש בהם כדי לעורר ספק בליבי האם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

לא פורט מקום נקודת תצפיתו של העד ממעבר החצייה, נסיבות ואופן ביצוע העבירה כיצד גרם הנאשם הפרעה להולכי הרגל, כמה הולכי רגל חצו והאם הנאשם גרם להם לעמוד בהליכתם, אין ציון מספר "הפסים" של מעבר החצייה על מנת ליתן לי מושג לאורך מעבר החצייה, כיוון חציית הולכי הרגל.

אציין, כי ניתן גם לערוך סקיצה המפרט את נתוני המקום, נקודת תצפית, מספר הולכי רגל במעבר חצייה שלא יכלו להשלים את החצייה בבטחה וייתכן בסקיצה היה משלים את החסר ולהסיר מליבי ספק.

אוסף כי, העד ציין בת/1 כי הבחין בעבירה ממרחק של 10 מ', אולם, מהרשום בת/1 לא ברור האם הוא התייחס לעבירה של חגורת הבטיחות או לעבירה נשוא האישום.

הנאשם מסר בעדותו הראשית כי היו אנשים ליד מעבר החצייה אך אף אחד לא החל לחצות את במעבר החצייה.

"מי שעמד הכי קרוב אלי היה איש זקן שהחזיק בעמוד חזק והוא סימן לי עם הד לעבור, אף אחד לא היה במעבר החצייה (עמוד 6 שורות 4-5).

עמוד 2

"ש: כשאתה אומר שהיו אנשים שעמדו, הם עמדו בכביש או במדרכה?"

"ת: על המדרכה. אני יכול אפילו לתאר את האנשים" (עמוד 6 שורה 26).

" ש: אתה ציינת אדם מבוגר בנבדל מהקבוצה, האם הוא עמד על מעבר החצייה

"ת: לא על מעבר החצייה, אף אחד לא עמד על מעבר החצייה, אני מוכן לתאר ביתר פירוט מה יתר האנשים עשו שם (עמוד 7 שורה 5-6)

גם אם אתייחס לתגובתו המשנית של הנאשם "אני לא יודע" אין בה כדי להוות הודאה בביצוע העבירה.

המאשימה מבקשת להרשיע על סמך עדותו היחידה של ע"ת/1, אולם לאחר שהזהרתי עצמי בנושא זה, התעורר בליבי ספק אם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

סוף דבר - על סמך האמור לעיל, מזכה הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק לצדדים.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ד, 08 יוני 2014, במעמד הצדדים